

deroppe ikke vare tilstrækkelige, skal jeg ikke opholde mig ved, men kun i Almindelighed udtale, at den mangelfulde Organisation af Fattigvæsenet vistnok ikke deri har havt den mindste Skyld. Naar dernæst den betydelige Gjæld er bleven berørt, som Fattiggassen staaer i til Handelsen, og det er blevet fremhævet, som om Handelsen havde vist Godbædighed mod det færøiske Fattigvæsen, kan jeg ikke undlade i den Henseende at bemærke, at det ikke stiller sig saaledes for mig. Det Forhold, som Fattiggassen har staaet i til Monopol-Handelen, har ikke været særligt alene for Fattigvæsenet, men alle de offentlige Institutioner have staaet i et lignende Forhold til Monopol-Handelen, og i dette Forhold ligger Grunden til den Gjæld, som Fattigvæsenet staaer i til Handelsen. I tidligere Tider, da Fattigvæsenet ikke blot havde tilstrækkelige Midler til at forsørge de Fattige, men endog saa mere end tilstrækkelige, havde Fattigvæsenet ofte ikke aldeles ubetydelige Summer staaende i Handelsen, ligesom de andre offentlige Kasser til Dato ofte have havt ikke ubetydelige Summer staaende i Handelsen, da de ikke altid strax have kunnet gjøre deres Midler frugbringende. For mig stiller Sagen sig altsaa saaledes, som om det egentlig var de offentlige Kasser f. Ex. Kirtekasserne, der jevnlig have forstrakt Fattigvæsenet med rentefrie Laan, og ikke Handelsen, der har vist Godbædighed. Hvad nu det Lovforslag angaaer, som af den nuværende Amtmand er bleven nedsendt, da befandt det, at det i flere væsentlige Henseender ikke kunde antages, og det var derfor glædeligt, at der dengang i Regjeringen fandtes en Mand, som selv var istand til at udarbejde et saabant Forslag paa Grund af det særlige Kendskab, han havde til Forholdene deroppe, og det et Forslag, som af enhver localsyndig Mand maa ansees for at være overmaade godt stemmende med de færøiske Forhold. Jeg har allerede tilladt mig at yttre, at jeg i alt Væsentligt kan slutte mig til Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har. Der er kun en Bestemmelse, imod hvilken jeg kunde have Noget at indvende, den nemlig, at Landfogden skal være født Medlem i Fattigforstanderskabet i Thorshavn og Sysselmandene i de andre Fattigforstanderskaber. Det er i

Motiverne anført, at det skulde være nødvendigt for Forretningernes Ledelse; men at det ikke er absolut nødvendigt, har ogsaa det Udvalg, der af Lagthinget har været nedsat i Sagen, udtrykkelig erklæret. Der har ogsaa i samme Udvalg været Dissens, idet Fleertallet af Udvalgets Medlemmer har anbefalet, at Bestemmelsen skulde bortfalde, og kun Udvalgets Mindretal har anbefalet, at den skulde blive staaende. Det blev imidlertid af Lagthingets Fleertal erklæret for passende at beholde Bestemmelsen, og derfor skal jeg heller ikke videre staae stærkt paa, at den skal bortfalde. Iøvrigt vilde jeg ansee det for rigtigere, dersom vi skulde beholde Bestemmelsen om disse fødte Medlemmer, at da Landfogden ogsaa blev født Medlem af Sydstrøms Landsdistrict, ligesom han skal være det af Thorshavn District; thi Sysselmanden i Sydstrøms boer for nærværende Tid i Thorshavn, og vil, saalænge han boer der, have megen Besværlighed med tillige at være Medlem af Nordstrøms Fattigforstanderskab; men ved Frihandelens Indførelse vil han efter al Sandsynlighed komme til at tage sit Ophold i Nordstrømme og vil ikke have mindre Besværlighed for da at kunne møde i Fattigforstanderskabet i Sydstrømme, medens Landfogden aldeles ikke vil kunne have nogen Besværlighed ved tillige at have Sæde i Fattigforstanderskabet i Sydstrømme Landdistrict. Med Hensyn til at de i Danmark gældende Regler om Hjemstedret ikke ere gjorte gældende paa Færøerne, maa jeg ganske henholde mig til hvad der derom er anført i Motiverne til § 14. Skulde det med Tiden vise sig, at det er nødvendigt at give Bestemmelser desangaaende, vil det jo altid kunne skee. Der er endelig i § 19 e. anført, at „af fremmede og Handelens Skibe de Afgifter, som ere bestemte i allerhøieste Rescript af 3die Januar 1827 Nr. 2, skulle være blandt de Indtægter, der skulle tilfalde Amtsfattiggassen.“ Naar Loven angaaende Monopolets Ophævelse udkommer, saa vil denne Bestemmelse ikke aldeles passe; men jeg antager, at det er en Selsfølge, at de Bestemmelser, som ville blive optagne i Loven om Monopolets Ophævelse, ogsaa ville komme til at have Indflydelse paa dette Punkt. Med Hensyn til det Tidspunkt,